

ŠALEŠKI UPORNIK

Šaleški upornik je interno glasilo območnega združenja ZZB NOB Velenje, letnik II, številka 2, april 2004

ALFONZ ŠARH - IZTOK, Alojz Jerčič, foto: M. Marinšek

Stanka Gabrijelčič - Volga

Partizanski oče

*Štirih bil si oče, sivi oče,
štirih drznih, smelih si sinov.
Zdaj po njih srce ti joče.
Ni jih več pod rodni krov*

*Ni! Samo njih pesem še po
hosti veter veje,
jim čez gomile tiho šepeta
v pozdrav.*

*Sonce jim grobove greje
In pravi jim o tebi, oče, da
si zdrav.*

*Vem, strašno hudo po njih
je tebi, oče,
da dolge prebediš noči.
Ne misli na vrnitev več! Ni
mogoče!*

*Nov čas naj ti spomin nanje
bodri.*

*Vem, da njiva čaka, da bi
spet prijeli za oralo!
V hlevu leno zeha stari vol,
ne piha meh in v kletki nemo
je kovalo.
Za mizo - njih je prazen stol.*

*Oče, štirih sinov mladih sivi
oče.*

*Srce ti pije bolečina, žge in
žge,*

*a tudi veš, da za svobodo
vseh so padli, oče.*

*Mejnikov iz krvi nam nihče
več ne stre.*

**VSEM ČLANICAM IN ČLANOM ČESTITAMO
OB DNEVU UPORA PROTI OKUPATORJU IN
OB PRAZNIKU DELA!**

Izvršilni odbor

V Evropo!

Letošnji začetek leta je bil posvečen obeleževanju obletnic, povezanih s prihodom legendarne Štirinajste divizije na naše področje. Prepričan sem, da smo v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi našega območja, s Šaleško konjenico, z Lovsko družino Velenje in Mladim forumom Združene liste socialnih demokratov primerno obeležili spomin na težke čase slovenske zgodovine. Zahvaljujem se vsem, ki ste se udeležili prireditve in s svojo prisotnostjo pritrldili naši skupni želji, da spomini na dogodke, ki so še kako povezani z aktualnim časom, ne zbledijo. Spominu na te domoljubne aktivnosti - na partizanstvo - je namenjen tudi Dan upora proti okupatorju, ki ga vsi domoljubi ponosno praznujemo. Tudi letos bo tako.

Toda letos je, kot je bilo leto 1941, posebno leto. Pred dnevi smo postali del NATA - vojaške organizacije, ki naj bi tudi v prihodnje solidarno zagotavljala varnost vseh svojih članic. Pred nami pa je še en zgodovinski korak.

Strinjam se z vsemi tistimi, ki že nekaj časa poudarjajo, da naš vstop v EU ni končni cilj, za katerega smo si prizadevali celo desetletje in več, temveč je to začetek nove poti. Naša velika priložnost, ki bo od nas vseh terjala polno angažiranost. V nasprotnem primeru se kaj lahko dogodi to, na kar so nas opozarjali t. i. evroskeptiki. Hočemo ali ne, si moramo priznati, da bo z dnem vstopa v EU naša samostojnost okrnjena. Toda tudi v dosedanjem obdobju samostojnosti smo bili soodvisni od

dogodkov v Evropi in širšega okolja. Tako kot je bil odhod iz nekdanje države v danih okoliščinah edina prava alternativa, je tudi vstop v Evropsko unijo edina prava izbira ob zavedanju vseh težav, ki nas pri tem spremljajo, in nevarnosti, ki prežijo na nas.

S prvim majem torej tudi uradno postajamo sestavni del Evrope brez meja. Res, da do uveljavitve schengenske meje s Hrvaško zgolj simbolično. Toda

naša prizadevanja za odpravo ovir - meja med sosedi - s tem ne bodo končana. Naš cilj mora biti, da bomo čez nekaj časa imeli evropske sosede na vseh mejah naše države. Prav tako nas čaka kar nekaj težav v "čakalnici na euro". Prepričan sem, da nam bo skupaj z našimi gospodarstveniki uspelo. Evropa postaja Evropa regij. Na tem področju pa smo po mojem prepričanju

storili premalo. Uspešno čezmejno sodelovanje regij je pogojeno z regionalizacijo Slovenije.

Pregovorno znano je, da slovenski pridnosti ni moč oporekati. Vendar to že nekaj časa ni več dovolj. Naš poudarek bo tudi v prihodnje moral temeljiti na znanju. Pri tem pa niti za trenutek ne bomo smeli pozabiti na našo kulturo in predvsem na naš jezik, ki bo v poplavi evropskih jezikov vsekakor ogrožen. Za njegov obstoj pa smo - vsak zase in vsi skupaj - našim zanamcem še kako odgovorni. Srečno Slovenija!

Bojan Kontič

Gostje iz Šentilja v Topolšici

3. 10. 2003 je gostila Krajevna organizacija ZB NOB Topolšica goste iz Krajevne organizacije ZB NOB Šentilja pri Mariboru. Omogočili smo jim ogled spominske sobe v zdraviliškem parku Topolšica. Govornik je bil podpredsednik Območnega združenja ZZB NOB Velenje tov. Povše Jože. Obiskali smo Žlebnikovo domačijo in spomenik, kjer je padel Karel Destovnik - Kajuh. Ogled Kavčnikove domačije in pogostitev pri Vidi v Zavodnjah. Nato sta sekretar tov. Silvo Dren in tov. Vlasta Dren pospremila goste iz Šentilja pri Mariboru še na Graško goro - Goro jurišev, kjer smo se razšli.

2

Silvo Dren

Šestdeseta obletnica ustanovitve V. Prekomorske brigade

V zadnjih mesecih 1942. leta so na štajerskem prvi letniki že dobili pozive za nemško vojsko. V zimi 1942/43 so Nemci v Rusiji doživeli prvo krizo. Nove mobilizirance so na kratko usposobili in jih nepripravljene pošiljali na fronto. Kmalu so začela v slovenske domove prihajati obvestila: "Padel za veliko Nemčijo".

Kasnejši mobiliziranci so se ob prejemu poziva zgrozili in vsak zase je začel razmišljati, kako se izogniti obveznosti poziva. Redki so našli nekako rešitev, večina pa se jih je zaradi groženj družini odzvala.

V takem vzdušju je februarja 1943 prejel pozive tudi letnik 1925, na srečo samo za služenje v RAD (državna delovna služba). Ta je trajala navadno samo tri mesece, nakar so bili odpuščeni, kasneje pa poklicani v vojsko. Z groznimi občutki, toda s tolažbo, da to pomeni samo tri mesece, se je velika večina odzvala pozivu.

Po treh mesecih so v taborišču delovne službe Nemce odpustili, Slovencem pa razdelili pozive za vojsko in jih z vojaškimi spremljevalci odpeljali v vojašnice. V vseh razočaranih srcih je takrat začel tleti ogenj odpora, ki ga je omililo samo dejstvo, da niso bili poslani v Rusijo, ampak v Francijo. V varnem zaledju je nemški vodilni kader pokazal svojo objestno moč, se nad njimi večkrat nesramno izživljal in s tem ponovno razpihoval ogenj odpora. Vsi so nestrpnost čakali na dopust, ko bodo lahko dokončno razčistili svoj položaj.

V začetku leta 1944 so Slovence obvestili, da ne morejo dobiti dopusta, ker je pri njih "Bandengebiet" (uporniško področje). To je bil drugi vbod v srca Slovencev, odslej so čakali še samo na fronto in pobeg v ujetništvo.

Dočakali so. Junija 1944 se je začelo izkrcavanje zavezniških sil in selitev Slovencev iz nemških enot v ujetništvo. Pot si je moral poiskati vsak sam, kljub temu se nas je v dveh mesecih v slovenskem ujetniškem taborišču v Edinburgh na Škotskem zbralo že okoli 3500, za lepo vojaško enoto enega polka, ali celo več.

Naše nestrpne želje, da se vključimo v boj proti skupnemu sovražniku Angleži niso zapostavljali. Ker so bili razgovori z jugoslovanskimi oblastmi prepočasni, so nas enostavno preoblekli v njihove uniforme, nam dali vojaške knjižice in celo prvo vojaško plačo. Preselili so nas v London, nam dali češke oficirje in čakali, mi in oni. Ker smo vztrajali, da gremo na jugoslovansko fronto, so nam ugodili in nas decembra 1944, po sporazumu Tito-Šubašić, odpeljali s konvojem v Italijo. V Gravini so dokončno formirali našo brigado in jo zadnje dni decembra odpeljali v Split. Kdo se ne bi razveselil take enote izurjene vojske, ki je bila številčno daleč močnejša od podobnih enot jugoslovanske vojske. Tankiste in topničarje so razporedili v specialne enote, brigado 2500 borcev pa namenili za Slovenijo, seveda pod pogojem, da si

bo pot v Slovenijo sama odprla prek širokega in močno zasedenega hrvaškega ozemlja.

Najtrši oreh na tej poti je bil nedvomno mesto Gospič v Liki. Tam je brigada trla postojanko za postojanko na tretji obrambni črti, ostanki teh enot pa so se umikali v Gospič prepričani, da bodo tam varni. Najtežji boji so divjali na zadnji obrambni liniji pri Bilaju, kjer je bil edini most čez reko Liko. Po nekajkratni menjavi lastnika, je most postal dokončno naša last za ceno številnih žrtev.

Z bombnim napadom naših letal ob 6. uri zjutraj, se je začel tudi naš napad na Gospič. Izkazalo se je, da so bili borci usposobljeni za boje v naseljih, kajti ob 6. uri zvečer so bili boji v glavnem končani. Le redkim sovražnikom je uspelo najti luknjo v našem obroču, toda ravno dovolj, da so svojim kolegom zunaj Gospiča vlili strah v kosti. Na vsej poti do slovenske meje v Vinici, se niso več spuščali v spopade z nami. V začetku aprila smo prišli v Črnomelj peš iz Splita, z vmesnimi boji, toda še ravno pravi čas, ker se je že začela sovražna ofenziva za zasedbo svobodnega ozemlja Bele krajine. Takoj po veličastnem sprejemu v Črnomlju, smo morali na položaje proti prodirajočemu sovražniku, zadnjikrat kot samostojna brigada. Razbili smo jih prav po vojaško in v Podturnu so doživeli poraz, ki jim je bil dober opomin pred dokončnim umikom.

Zaradi poenotenja vojaških operacij je bila V. Prekomorska brigada razformirana, borci pa razdeljeni po brigadah sedmega korpusa. Vsak bataljon, ki v tem času ni štel niti sto borcev, je dobil dodatno četo Prekomorcev s sto borci. Tako se je korpus v enem dnevu številčno podvojil, udarno moč pa povečal znatno bolj, kajti okrepljen korpus je nato uspešno bojeval zadnje boje na poti in za osvoboditev Ljubljane. Zanimive so bile želje sovražnega tabora, da bi Ljubljano ubranil, toda zadnji boji na Orlah so jim vlili spoznanje, da bi bil boj proti taki vojaški sili nesmiseln. Pripominjam, da je bilo med 2500 borcev tudi preko sto fantov iz Šaleške doline, samo iz bivše škalske občine nas je dvanajst živih dočakalo svobodo.

Med boji od Splita do Ljubljane je padlo okoli 800 borcev. Seznanimi padlih so nepopolni, ker so mnogi obležali kar na bojiščih, pokopali pa so jih domačini kot neznane borce.

Opravičujem se še živečim borcem V. Prekomorske brigade, ker zaradi omejenega obsega članka, nisem uspel napisati več o tem, kar je ta brigada doprinesla k osvobodilnemu boju Slovenije. Več sem napisal v "Sonetnemu vencu", ki je ob šestdesetletnici namenjen predvsem vam, bivšim soborcem. Objavljen bo v brošuri, ki jo boste dobili na osrednji proslavi v Celju, 24. junija 2004.

Spominske svečanosti v počastitev 60. obletnice pohoda legendarne udarne XIV. divizije na Štajersko in smrti pesnika Karla Destovnika Kajuha

Letos poteka 60. leto od težke in snežene zime 1943/44, ko si je vrhovni štab NOV Slovenije zadal nalogo, da je potrebno ojačiti partizanske enote na Štajerskem in s tem prisotnost naše - partizanske vojske tudi na tem teritoriju ter s tem pomagati IV. operativni coni. Seveda so bile partizanske enote tudi do tedaj prisotne na tem področju (Šlandrova brigada, Zidanškova brigada, Pohorski bataljon, Štajerski bataljon,...), vendar jih je

sovražnik na žalost dokaj uspešno sledil in uničeval. Tako je decembra leta 1943 odšla na svojo herojsko - legendarno pot iz Suhorja v Beli krajini XIV. divizija. Najprej je odšla proti Hrvaški (NDH) in preko njenega ozemlja proti svojemu cilju - Štajerski. Na Slovensko ozemlje je tako stopila zopet 6. februarja leta 1944 pri Sedlarjevem v Obsotelju. Takrat je divizija štela 1025 dobro oboroženih in preizkušenih borcev v Tomšičevi,

Šercerjevi in Bračičevi brigadi, katere so sestavljale XIV. divizijo. Od tega dne pa do konca nemške ofenzive 25. februarja in skoraj uničujočega mraza in zime je padlo, bilo ujetih ali kako drugače onemogočeno 360 partizanov - borcev XIV. divizije.

Tako smo tudi letos kakor vsa prejšnja leta sodelovali na spominskih svečanostih v Sedlarjevem, v dolini Gračnice, v Paki pri Velenju, Graški Gori - Gori jurišev, pri Žlebniku v Šentvidu nad Zavodnjami in

na osrednji svečanosti v Šaleški dolini - v Osreških pečeh v Ravnah pri Šoštanju.

V soboto, 21. februarja je bila pri spomeniku v Osreških pečeh tradicionalna spominska svečanost ob zadnjem preboju XIV. divizije po 3 tedenski ofenzivi nemških sil, kjer je sovražnik želel takoj po prihodu na Štajersko le-to uničiti. Po velikih in težkih borbah, po globokem snegu in izrednem mrazu je XIV. diviziji 22. februarja 1944 vendar uspelo prebiti sovražnikove obročje pri Osreških Pečeh in se tako rešiti pred popolnim uničenjem. V ta spomin in opomin mlajšemu rodu se borci, mladina in krajanje Raven pri Šoštanju vsako leto zberemo pri spominskem obeležju in tako počastimo ta nečloveški napor partizanov v teh dramatičnih časih. Letošnja slovesnost je imela še poseben prizvok, saj je minevalo 60 let od pohoda legendarne divizije in pri svečanostih je sodelovala sedaj že tradicionalno planinci - pohodniki kakor tudi Šaleška konjenica, katera je pripravila dvodnevni pohod - ježo od Socke pri Vitanju, preko Paškega Kozjaka, Plešivca, Graške Gore,

Raven pri Šoštanju, Zavodenj do domačije Žlebnik, kjer je svoj pohod zaključila. Res je bilo lepo videti na svečanosti toliko jezdecev, katero so kot vsako leto izredno dobro pripravili in izvedli domačini iz Raven pri Šoštanju. V bogatem in dolgem kulturnem programu so sodelovali moški pevski zbor iz Raven, harmonikarji, učenci OŠ Ravne z recitalom in trobentači, govorniki pa so bili tov. Hudomal, sekretar OO ZZB Ravne pri Šoštanju, tov. Dolničar, aktivni udeleženec pohoda XIV. divizije na Štajersko v tistih vojnih časih in glavni - slavnostni govornik predsednik OO ZZB NOB Velenje tov. KONTIČ. V svojih govorih so se dotaknili tako časa med vojno in preboja v Osreških Pečeh (tov. Dolničar), kakor tudi aktualnih dogodkov v državi in predstojčih vstopov Slovenije v EU in zvezo NATO.

Spominske svečanosti se je udeležilo zelo veliko ljudi, katerim ni vseeno, kako nekateri želijo prikazati čas med NOB in naporov takratnih zavednih ljudi za ohranitev svoje države, kulture in jezika, kakor tudi življenja po osvoboditvi v Jugoslaviji in sedaj v svoji - samostojni državi Sloveniji.

Po tej spominski svečanosti je sledilo okrepčilo, katerega so vsem udeležencem pripravili domačini iz Raven

(zakuhano vino, čaj in sendviči), nakar so prenekateri krenili še na pohod k Žlebnikovi domačiji nad Zavodnjami.

Ta pohod že nekaj let organizira Mladi Forum ZLSD Velenje, pridružijo pa se jim tudi planinci in Šaleška konjenica. Mladi Forum ZLSD je pripravil tudi priložnostni program z recitalom nekaj pesmi padlega partizanskega pesnika Karla Destovnika - Kajuha, domači-

na iz Šoštanja. Ravno Karel Destovnik - Kajuha je po vseh hudih preizkušnjah na tem pohodu kot eden zadnjih v tej ofenzivi padel na pragu domačije Žlebnik pod streli nemških smučarjev, sicer Slovencev v nemški uniformi doma iz Mežiške doline. Na tem mestu sta spregovorila

tov. Dolničar in predsednik Mladega Foruma ZLSD Velenje tov. Koprivnikar. Orisala sta kratko, a bogato pot Karla Destovnika - Kajuha in zadnje boje XIV. divizije na tem pohodu pred rešitvijo v Mozirске planine in zgornjo Savinjsko dolino. Tov. Koprivnikar pa je še obljubil, da Mladi Forum ZLSD ne bo pozabil, kaj se je v tem obdobju dogajalo in ne bo dopustil, da gre ta svetla stran naše polpretekle zgodovine v pozabo ali da bi to obdobje kdo želel prikazati drugače, kar se sedaj dogaja. Požel je burni aplavz in odobravanje vseh zbranih in prav lepo je bilo slišati vse, ko so družno zapeli nekaj partizanskih in slovenskih ljudskih pesmi. Dan pa se je zaključil pozno popoldan na osrednji

spominski svečanosti ob 60. obletnici padca narodnega heroja Karla Destovnika - Kajuha, domačina iz Šoštanja v šoštanjskem kulturnem domu. Na zelo smiselni in lepo pripravljene svečanosti so nastopili učenci iz OŠ Karla Destovnika - Kajuha, šoštanjski umetniki in gostja Jerca Mrzel, katera nam je poleg zapetih pesmi pripravila kar malo učno uro iz zgodovine in spoštovanja do dogodkov in ljudi v preteklosti, kateri so nam omogočili, da sedaj živimo v svoji - samostojni državi. Kajti osnove samostojnosti se niso rodile s plebiscitom leta 90 in osamosvojitveno vojno leta 91 temveč veliko prej, v nadčloveškem boju zavednih slovencev, partizanov v letih 1941/45 in za ta cilj je bilo darovanih zelo veliko življenj naših ljudi. To se ne more in ne sme pozabiti !!!

Tudi na tej svečanosti v spomin na padlega narodnega heroja Karla Destovnika Kajuha je spregovoril

predsednik OO ZZB NOB Velenje tov. KONTIČ. Zelo lepo je opisal kratko, a vendar tako bogato življenjsko pot pesnika Kajuha, kateri je daroval svoje življenje za svobodo, za svobodno Slovenijo - padel je komaj 22 let star.

Zato ob tej priložnosti velja vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji ali izvedbi vseh teh spominskih svečanosti najiskrenejša zahvala za njihov trud in delo, enaka zahvala pa velja vsem, ki so se udeležili katere koli od teh prireditev.

Ob tej priložnosti pa velja povabilo in poziv vsem,

katerim ni vseeno, kaj se govori ali dogaja okoli partizanskega boja v letih 1941/45, da se nam ob podobnih svečanostih in proslavah letos kakor tudi drugo leto pridružijo še v večjem številu!!!

ODŠLI SO

NAŠE VRSTE SO ZAPUSTILI NASLEDNJE ČLANICE ZZB

Rudi HUDOVERNIK, rojen 10.08.1907 - umrl 20.04.2003
Bil je član Osnovne organizacije ZB NOB Staro Velenje

Franc ŠPITAL, rojen 24.12.1922 - umrl 21.07.2003
Bil je aktivni udeleženelec NOB, odlikovan z medaljo za hrabrost. Član ZB NOB Gaberke.

Filip RAZGORŠEK, rojen 04.05.1944 - umrl 13.08.2003
Bil je član krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka

Jurij POGORELČNIK, rojen 17.04.1926, umrl 22.08.2003
V začetku vojne ga je okupator zajel in odpeljal na Češko na delo, kjer je zbolel, bil operiran in poslan domov na okrevanje. Pridružil se je Šerčerjevi brigadi in v njej ostal do konca vojne. Prejel je medaljo za hrabrost, medaljo za zasluge za narod, medaljo dela, priznanje

Osvobodilne fronte, zlato medaljo Mokrec 1942 II.SNOUB, bronasto in srebrno medaljo Šerčerjeve brigade, medaljo dela s srebrnim vencem.

Hermina GLASER, rojena 22.05.1924 - umrla 19.09.2003
Sodelovala v NOB do aretacije 31.10.1944. Zaprta v Mariboru, nato internirana v koncentracijsko taborišče Ravensbruck do konca vojne. Bila je članica krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka.

Marija STOPAR, rojena 22.01.1924 - umrla 28.10.2003
Bila je aktivistka in obveščevalka v NOB, Partizanska vdova, mož ji je padel v NOB kot borec NOV. Članica ZB NOB Gaberke.

Karl NAPOTNIK, rojen 30.11.1914 - umrl 03.12.2003
Po poklicu je bil lesni manipulant. Leta 1941 je bil zaprt v gornjem gradu, Celju, Mariboru in Ptuj. Leta 1943 je bil odpeljan v taborišče Mathausen do maja 1944. V NOB je vstopil 03.10.1944 v Tomšičevo brigado do osvoboditve. Odlikovan je bil z medaljo zasluge za narod.

V Zvezo borcev je pristopil leta 1947 in v njej aktivno deloval nekaj časa kot predsednik nato pa član UO. Prejel je plaketo občine Šmartno ob Paki za življensko delo na področju družbeno-političnega delovanja. Bil je prvi predsednik Krajevne skupnosti Šmartno ob Paki. Svoje delo je opravljal vestno in pošteno.

Marija REDNAK, rojena 02.04.1921 - umrla 11.12.2003
Bila je članica krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka

Alojz JELEN, rojen 27.03.1932 - umrl 13.12.2003
Bil je član krajevne organizacije ZB Konovo

Janez BOŽIČEK, rojen 22.12.1916 - umrl 14.12.2003
Bil je v Kozjanskem odred. Bil je član krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka

Ivana ŠANDER KERŽIČ-Vanja, rojena 14.11.1920 - umrla 28.12.2003

Bila je pohodnica XIV. divizije v Šerčerjevi brigadi in v taborišču Auschwitz. Nosilka medalje za hrabrost in zasluge za narod. Bila je članica krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka.

Jožefa POVŠE, rojena 05.01.1935, umrla 30.12.2003

Bila je članica Osnovne organizacije ZB NOB Staro Velenje

Marija PIRTOŠEK, rojena 03.10.1919 - umrla 01.01.2004

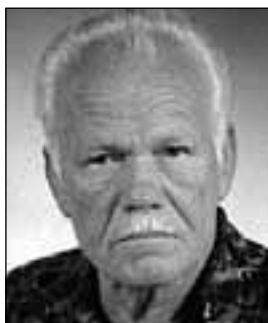
Med vojno je bila aktivistka v Zgornji Savinjski dolini, nato članica Zveze borcev Šmartno ob Paki

Alojzija ŽEVART, roj Jevšnik, rojena 12.06.1926 - umrla 17.01.2004

Sodelovala je od leta 1943 na terenu v okraju Velenje. Bila je članica krajevne organizacije ZB Šalek-Bevče-Paka

Ana BREZNIK, rojena 13.07.1911 - umrla 02.02.2004
Bila je članica krajevne organizacije ZB Topolšica

Franc VRABIČ, rojen 23.11.1922 - umrl 09.02.2004

Zaposlen na Premogovniku Velenje, Krometalu, upokojen kot obrtnik leta 1969. Sodeloval v NOB od leta 1944 do konca vojne v Tomšičevi brigadi XIV. divizije, odlikovan z medaljo za hrabrost ter zasluge za narod. Bil je ljubitelj narave in 48 let član lovske družine Škale. Član

Osnovne organizacije ZB NOB Pesje

Jože ŠILIH, rojen 11.03.1930 - umrl 27.02.2004

V NOB je sodeloval od leta 1944 pa do konca vojne kot obveščevalec in pozneje kot odbornik. Zaposlen je bil kot voznik reševalnega vozila. Član Osnovne organizacije ZB NOB Podkraj - Kavče

Franc NAVODNIK, rojen 15.10.1924 - umrl 29.02.2004

Borec XII. Dalmatinske brigade, odlikovan z medaljo za hrabrost. Član ZB NOB od njene ustanovitve.

Ivana DREN, rojena 06.07.1923 - umrla 06.03.2004

Bila je dolgoletna članica krajevne organizacije ZZB NOB Topolšica. Aktivno je sodelovala s partizani, za kar je bila odlikovana z medaljo zasluge za narod.

Krajevnim organizacijam ZB NOB in posameznikom, ki so mi ob smrti moje žene Jožice Povše izrazili sožalje, darovali sveče in jo pospremili na zadnji poti, se iskreno zahvaljujem.

Jože Povše

Dostikrat članice in člani organizacije ne vemo na koga bi se obrnili v zvezi z našim statusom, pravicami itd...

Če imate kakršnokoli vprašanje s tem v zvezi, se lahko obrnete na Upravno enoto Velenje - Oddelek za občjo upravo in druge upravne naloge in skupne zadeve.

Telefonska številka: (03) 8995 772.

DOPISUJTE V

ŠALEŠKI UPORNIK

Vse bralke in bralce vabimo, da s svojimi prispevki obogatijo prihodnje številke našega glasila. Naslednja številka izide predvidoma konec junija 2004.

Prispevke pošljite na naslov: Območno združenje borcev in udeležencev NOB, Kopališka 3, 3320 Velenje

S TERMALNO VODO DO ZDRAVJA

Morda še niste vedeli: Vsi člani Zveze borcev imamo v TERMAH TOPOLŠICA skozi vse leto od ponedeljka do četrтка popust za kopanje. Namesto 1400 SIT - plačamo samo 960 SIT. Seveda moramo ob obisku pokazati člansko izkaznico. Delavci Term nas pristrčno vabijo!

*Močan sem v sebi,
ker razločno čutim;
odgovoren sem,
čeprav ne doživim
svetlobe, ki jo za
obzorji slutim*

(F. Kosmač)

NAPOVED PRIREDITEV

27. aprila ob 18. uri

v Domu kulture v Velenju

OSREDNJA PROSLAVA OB DNEVU UPORA PROTI OKUPATORJU

/nastopajo Partizanski pevski zbor iz Ljubljane, Plesni teater Velenje, slavnostni govornik Jože Povše/

***

30. aprila od 19. ure dalje

KRESOVANJE NA GORICI V VELENJU

/organizatorja KS Gorica in Mestna občina Velenje; bogat program, ognjemet.../

***

8. maja ob 19. uri

v Topolšici

PROSLAVA OB 59. LETNICI PODPISA NEMŠKE KAPITULACIJE

***

12. maja ob 18. uri

na Velenjskem gradu

OTVORITEV RAZSTAVE ŠALEŠKA DOLINA 1941 - 1945

/ "prenovljeno zbirko NOB" bo odprla ministrica za kulturo Andreja Rihter/

**Vabljeni vsi člani organizacije,
svojci in prijatelji**

Proslava na Poljanah

Tako kot vsako leto, se tudi letos dobimo na osrednji proslavi v spomin na zadnje boje v drugi svetovni vojni na Poljanah. Tudi tokrat se bomo proslave udeležili organizirano, o prijavah vas bomo še natančneje obvestili.

Šaleški upornik, interno glasilo območnega združenja ZZB NOB Velenje

Uredniški odbor: Marjana KOREN, Jože POVŠE, Bojan VOH, Jože DRAČKO, Vlado VRBIČ (urednik)

Naslov uredništva: Območno združenje borcev in udeležencev NOB, Kopališka 3, 3320 Velenje

Naklada: 1300 izvodov

Tisk: GRAFIS Velenje